

РЕШЕНИЕ

№ 90

гр. Горна Оряховица, 31.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОРНА ОРЯХОВИЦА, II СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Пламен М. Дойков

при участието на секретаря Мариянка Г. Къцаркова
като разгледа докладваното от Пламен М. Дойков Гражданско дело № 20234120102279 по описа за 2023 година

за да се произнесе, съдът взе предвид следното:

Производството е образувано по исковата молба на Л. Н. М., ЕГН: *****, с адрес: гр. В.Т., ул. *****, действаща чрез адв. В. Й., АК В.Т., със съдебен адрес: гр. В.Т., ул. *****, офис 404 против СУ „Свети Климент Охридски“, БУЛСТАТ: *****, с адрес: с. Камен, общ. Стражица, ул. „Н. Й. Вапцаров“ № 2, представлявано от М.П.. Ищцата сочи, че оспорва издадената Заповед № 229/ 15.10.2023г. на директора на СУ „Свети Климент Охридски“, с. Камен по силата на която трудовото ѝ правоотношение с училището е било прекратено на основание чл. 330, ал. 2, т. 6 от КТ, във връзка с наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ по силата на Заповед № 228/ 25.10.2023г. като оспорва и последната. Ищцата счита, че издадените заповеди са в противоречие както с материалното право, така и издадени в нарушение на процесуалните норми, като се иска тяхната отмяна като незаконосъобразни и необосновани. Иска се възстановяване на М. на заеманата длъжност, преди прекратяване на трудовото правоотношение – „старши учител общообразователен предмет в гимназиален етап“. Претендира се да се присъди и обезщетение в полза на ищцата за времето, през което е останала без работа, поради незаконосъобразното уволнение. Конкретно М. иска ответната страна да бъде осъдена да ѝ заплати обезщетение в размер на 1763.00лева месечно, равняващо се на месечното трудово възнаграждение на ищцата, съгласно последното подписано Допълнително споразумение от 20.09.2023г. към трудовия ѝ договор, ведно с дължимата законна лихва от момента на завеждане на иска до изплащане на сумата. С посоченото М. претендира обезщетение по реда на чл. 225 от КТ, считано от датата следваща деня, в който М. е освободена от работа до постановяване на съдебното решение.

Ищцата излага следните обстоятелства. На първо място заповедта била

издадена в нарушение на чл. 333, ал. 3 от КТ. М. била председател на секция на КТ „Подкрепа“ в учебното заведение и като такъв спрямо нея се прилагала закрилата предвидена в посочената по – горе разпоредба. В издадена от КТ „Подкрепа“ служебна бележка се сочело, че М. е избрана за синдикален лидер в СУ „Свети Климент Охридски“. Това обстоятелство било известно на директора на училището. При издаване на Заповед № 229/ 25.10.2023г. директорът на училището М.П. не бил съобразил това обстоятелство, не поискал предварително съгласие на синдикалния орган и с това нарушил закона. В такъв случай, а и съгласно съдебната практика, разтрогването на правоотношението се явявало незаконосъобразно.

Алтернативно на изложеното, се взема становище и за незаконосъобразност, дължаща се на нарушения по издаване на заповедите – нарушението на трудовата дисциплина не било индивидуализирано по обективни и субективни признаци, не се давали пълни и категорични данни кога, от кой и как са констатирани изброените нарушения, не била обсъждана тежестта им и обстоятелствата, при които са извършени. Няма данни за обясненията, отношението и поведението на М. при посочените ситуации. Според ищцовата страна с това била нарушена разпоредбата на чл. 190, ал. 2 от КТ, а дисциплинарното нарушение било наложено в разрез с критериите на чл. 189, ал. 1 от КТ. Възражава се срещу твърдението, че всички установени нарушения са били констатирани лично от директора М.П.. Последният не бил присъствал лично в нито една от описаните ситуации и няма как лично да е възприел извършеното нарушение.

Сочи се също, че в Заповед № 228/ 25.10.2023г. били посочени три нарушения, по повод на които се налагало наказание „уволнение“, без да са налице данни дали от М. са искани или давани обяснения по всички посочени ситуации. В случая няма данни да са обсъдени и взети предвид поисканите, респ. предоставените обяснения по всяко едно от твърдените нарушения на трудовата дисциплина, което също било порок на оспорваните актове.

Ищцата иска постановяване на решение, с което да бъдат отменени Заповед № 229/ 25.10.2023г. и Заповед № 228/ 25.10.2023г., издадени от Директора на СУ „Свети Климент Охридски“ с. Камен, по силата на които трудовото правоотношение с Л. М. е било прекратено. Иска се също така М. да бъде възстановена на заеманата преди това длъжност „старши учител общообразователен предмет в гимназиален етап“, както и да ѝ бъде присъдено обезщетение за оставане без работа поради незаконно уволнение в размер на полагаемото ѝ се брутно трудово възнаграждение за периода от 25.10.2023г. до постановяване на съдебното решение, ведно със законната лихва от завеждане на исковата молба в съда. Представени са писмени доказателства. Правят се доказателствени искания.

Ответникът СУ „Свети Климент Охридски“, БУЛСТАТ: *****, с адрес: с. Камен, общ. Стражица, ул. „Н. Й. Вапцаров“ № 2, представлявано от М.П., депозира писмен отговор в срока по чл. 131 от ГПК чрез адв. С. Б., АК Ловеч, със съдебен адрес: гр. В.Т., ул. *****. Ответната страна намира исковата молба за допустима, но за неоснователна. Процесуалният представител на училището сочи, че М. е била в трудови правоотношения по трудов договор от 29.08.2007г. до 25.10.2023г. Трудовото правоотношение е било прекратено на основание чл. 330, ал. 2, т. 6 от КТ с наложено дисциплинарно уволнение. Дисциплинарното наказание е наложено със заповед на осн. чл. 188, т. 3 от КТ във вр. чл. 190, ал. 1, т. 3 от КТ поради

системни нарушения на трудовата дисциплина.

Ответната страна оспорва твърденията на М., че към датата на прекратяване на трудовото правоотношение е била председател на секция на КТ „Подкрепа“ в учебното заведение, с което се е ползвала от закрилата на чл. 333, ал. 3 от КТ. Защитата не оспорва, че М. е била председател на синдикалната организация в училището, но това е било докато последната е съществувала. Към датата на прекратяване на ТПО синдикалната организация е преустановила съществуването си, поради липсата на човешки субстрата. Ответникът конкретизира това с твърдението, че на 11.09.2023г. е синдикалната организация са членували М., Н.Б.Ч., В.И.Г. и А.А.Г.. Към 27.09.2023г. Генчев бил напуснал организацията, а на 17.10.2023г. заявление за прекратяване на членството си била подала и В.Г.. Поради липса на членски състав на синдикалната организация, съгласно чл. 43, ал. 1 от Устава на КТ „Подкрепа“ – наличие на най – малко трима члена тя не съществувала. От това се извежда извода, че М. не се ползвала със закрилата на чл. 333, ал. 3 от КТ.

Не било налице и неизпълнение на задължението по чл. 193 от КТ. От представените писмени доказателства ставало ясно, че работодателят бил изпълнил задълженията си по законовия текст. Обяснения били поискани и дадени, но те не извинявали извършените нарушения.

Наказанието било съобразено с тежестта на нарушението, обстоятелствата, при които е било извършено, както и поведението на служителя. Трите нарушения сами по себе си могли да се квалифицират като тежки, с оглед особеностите на задълженията на учителя. Утежняващо обстоятелство било и това, че нарушенията били извършени в кратък период от време – от началото на учебната година до налагане на наказанието, което показвало negliжиране на задълженията вменени на М.. Наред с това на М. били налагани и други наказания в предходен период.

Прави се искане за отхвърляне на исковете, като се заявява, че претенцията по чл. 225 от КТ не е редовно предявена – искът не бил индивидуализиран, като не била посочена цената на иска, т.е. какъв е размерът на обезщетението което се претендира и периода за оставане без работа.

Ответната страна е представила писмени доказателства. Правят се доказателствени искания. Претендират се разноси.

В съдебно заседание ищцата се явява лично и с адв. В. Й.. Исковата молба се поддържа изцяло, прави се уточнение по иска с правно основание чл. 225 от КТ. Ищцата иска да се постанови съдебно решение, с което предявения иск изцяло да се уважи. Претендират се разноси.

Ответната страна се представлява от адв. С. Б.. Исковата молба се оспорва, поддържа се представения писмен отговор. Работодателят иска постановяване на решение, с което иска да се отхвърли изцяло и да му бъдат присъдени разноските по делото.

Предявената искова молба е процесуално допустима. Предявени са искова с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ, чл. 344, ал. 1, т. 2 от КТ и чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 225 от КТ вр. чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

От събраните доказателства се установи следното.

По делото се установи, а и не се спори от страните, че между ищцата и

ответника е било налице трудово правоотношение като М. е заемала длъжността „старши учител общообразователен учебен предмет в гимназиален етап“ при СУ «Св. Климент Охридски» с. Камен, общ. Стражица. Страните не спорят и за това, че със Заповед № 228/25.10.2023г. на М.П.П. – Директор на СУ «Св. Климент Охридски» с. Камен, общ. Стражица на Л. М. е било наложено дисциплинарно наказание «уволнение». Работодателят е посочил, че наказанието се налага на М. за допуснати системни нарушения на трудовата дисциплина (чл. 190, ал. 1, т. 3 от КТ), свързани с действия квалифицирани като неуплътняване на работното време (чл. 187, ал. 1, т. 1 от КТ), неизпълнение на възложената работа (чл. 187, ал. 1, т. 3 от КТ) и неизпълнение на други трудови задължения (чл. 187, ал. 1, т. 10 от КТ). Нарушенията, които се сочи да са довели до извода за нарушаване на задълженията на работника били извършени през м. септември 2023г., на 02 октомври 2023г. и на 04 октомври 2023г. Работодателят е счел, че това са системни нарушения на трудовата дисциплина и е наложил оспореното от М. наказание. Със следващата си Заповед № 229/25.10.2023г. М.П.П. е прекратил трудовото правоотношение с ищцата на основание чл. 330, ал. 2, т. 6 от Кодекса на труд, считано от 26.10.2023г. И двете заповеди са били връчени на М. на 25.10.2023г., като тя е отказала да ги подпише. По делото е представена служебна бележка от КТ „Подкрепа“, Синдикален регионален съюз „Подкрепа“ В.Т. с изх. № 57/ 12.09.2023г., в която е посочено, че ищцата Л. М. е дългогодишен член на синдикалната организация, а към датата на издаване на документа и Председател на СС „Подкрепа“ към СУ „Св. Климент Охридски“ с. Камен, общ. Стражица.

Настоящият състав намира предявените искиви претенции за основателни по следното съображение.

Съгласно разпоредбата на чл. 333, ал. 3 от КТ, в случаите по чл. 328, ал. 1, точки 2, 3, 5, 11 и чл. 330, ал. 2, т. 6 работодателят може да уволни работник или служител, който е член на синдикално ръководство в предприятието, на териториален, отраслов или национален ръководен избран синдикален орган, през времето, докато заема съответната синдикална длъжност и до 6 месеца след освобождаването му, само с предварителното съгласие на синдикален орган, определен с решение на централното ръководство на съответната синдикална организация. В случая ответникът е нарушил изискването на посочената разпоредба, като независимо от заеманата от М. синдикална длъжност е прекратил трудовото ѝ правоотношение по реда на чл. 330, ал. 2, т. 6 от КТ. Настоящият състав на съда на приема твърденията на ответната страна, че към датата на прекратяване на трудовото правоотношение по оспорената заповед е липсвала синдикална организация, поради напускане на нейните членове. Посочената разпоредба на чл. 43, ал. 1 от Устава на КТ „Подкрепа“ касае изискването за сформирание на такава организация, а не за нейното съществуване, съотв. прекратяване поради липсата на членове. Съгласно посочения устав КТ «Подкрепа» е юридическо лице с нестопанска цел, със седалище гр. София. В чл. 43, ал. 1 на Устава на КТ «Подкрепа» изрично е посочено, че синдикалната секция (СС) е основната структурна единица по месторабота и се учредява най- малко от 3- ма членове. Правилото за наличие на трима члена касае само учредяването на синдикалната секция, но не и последващото ѝ съществуване. В тази връзка КТ «Подкрепа» на основание чл. 43, ал. 8 от Устава е приело и Правилник за организацията и дейността на синдикална секция на КТ «Подкрепа» (приет на 08.02.2016г., изм. на 20.03.2017г.). В

Раздел V, чл. 16 и чл. 17 са посочени хипотезите на прекратяване на синдикалната секция, но в нито една от посочените разпоредби няма хипотеза, която да сочи намаляването на членовете ѝ като основание за това. Хипотезите са три - при прекратяване съществуването на или дейността на работодателя, при който е учредена синдикалната секция; при решение за прекратяване, взето от Общото (делегатско) събрание на синдикалната секция с квалифицирано мнозинство 2/3 от членовете (делегатите) на синдикалната секция и при изключване на синдикалната секция. В следващия чл. 17 е развита хипотезата на изключване на синдикалната секция. Като извод от всичко това е редно да се посочи, че не е в правомощията на работодателя да преценява законосъобразното учредяване и съществуване на синдикалната секция при СУ «Св. Климент Охридски». Подобни правомощия не са му дадени по закон, според нормативните актове уреждащи дейността на КТ «Подкрепа». Предприемайки действия по налагане на дисциплинарно наказание «уволнение» и прекратяването на трудовото правоотношение спрямо Л. М. работодателят – ответник е нарушил разпоредбата на чл. 333, ал. 3 от КТ като не е получил предварителното съгласие на синдикалния орган по описания в закона ред. По тези съображения настоящият състав намира исковите претенции за основателни само по това съображение, без да е нужно по същество да обсъжда останалите доводи свързани със съществуването на спора между страните.(в този смисъл Решение № 754/ 09.10.2009г. по гр.д. № 2425/ 2009г. на РС Пазарджик и Решение № 27/ 25.01.2010г. по гр.д. 31/ 2010г. на Окръжен съд гр. Пазарджик).

Следва наложеното със Заповед № 228/25.10.2023г. на М.П.П. – Директор на СУ «Св. Климент Охридски» с. Камен , общ. Стражица наказание на Л. Н. М., ЕГН: ***** дисциплинарно наказание «уволнение» да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно. При този изход на делото следва да се признае за незаконно и уволнението на М. от длъжността ѝ „старши учител общообразователен предмет в гимназиален етап“ при СУ «Св. Климент Охридски» с. Камен , общ. Стражица по Заповед № 229/25.10.2023г. на М.П.П. – Директор на СУ «Св. Климент Охридски» с. Камен , общ. Стражица. При този изход на делото М. следва да бъде възстановена на заеманата от нея длъжност „старши учител общообразователен учебен предмет в гимназиален етап“ при СУ «Св. Климент Охридски» с. Камен , общ. Стражица.

Ищцата е предявила и иск , с който претендира ответника да ѝ заплати обезщетение по реда на чл. 225, ал. 1 от КТ. В разпоредбата на чл. 225, ал.1 от КТ е уредено субективното право на работника (служителя), който поради незаконно уволнение е останал без работа, поради незаконното уволнение, да получи от работодателя обезщетение в размер на brutното му трудово възнаграждение за времето, през което е останал без работа, но не за повече от 6 месеца. Правото на обезщетение възниква при наличието на три кумулативни предпоставки: 1.Признаване на уволнението за незаконно и неговата отмяна от съда или по почин на работодателя; 2.Наличие на подлежаща на обезщетяване вреда; 3.Причинна връзка между незаконното уволнение и оставането без работа на работника (служителя), поради това уволнение. Отговорността на работодателя по чл. 225, ал.1 от КТ е договорна. Тя се поражда в рамките на едно конкретно трудово правоотношение и произтича от незаконното му прекратяване с едностранно волеизявление на работодателя. От значение е само наличието на трудово правоотношение, по силата на което работникът (служителят) да е получавал трудово

възнаграждение Ищцата с молбата си заявява, че е останала без работа след уволнението, а ответната страна не спори, че М. е започнала работа на друго място или по трудово правоотношение с различно възнаграждение. Съгласно последното допълнително споразумение, подписано от М. на 20.09.2023г., определеното й брутно трудово възнаграждение се равнява на 1763.00лева месечно. Трудовото правоотношение е било прекратено на 25.10.2023г., считано от 26.10.2023г., като до датата на постановяване на съдебното решение са изминали три месеца и пет дни. Сумата, която следва да бъде заплатена за времето, в което М. е останала без работа се равнява на 5609.55лева лева, както и законната лихва върху нея от датата на предявяване на исковата молба – 31.10.2023г. до изплащане на сумата. Обезщетението по този ред следва да се определи за посоченото време съгласно чл. 19, ал. 1 от НСОПЗ във вр. чл. 228 от Кодекса на труда. М. е била освободена от длъжността считано от 26.10.2023г., като до края на м. октомври 2023г. следва да и се заплатят още четири работни дни и дължимата сума за останалите три месеца до постановяване на решението.(в този смисъл Решение № 359/ 17.06.2010г. по гр.д. 1448/ 2009г. на IV г.о. на ВКС и Решение № 422/ 06.03.2013г. по гр.д. 69/ 2012г. на IV г.о. на ВКС).

Съдът счита, че при този изход на делото ответната страна СУ «Св. Климент Охридски» с. Камен, общ. Стражица следва на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК да заплати на ищцата сторените разноси за водене на делото, съответно в размер на 780.00лева (седемстотин и осемдесет лева) за адвокатски хонорар. Следва, на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК, ответникът да заплати и дължимите държавни такси върху уважените неоценими искове – два такива предявени, като определя обща държавна такса в размер на по 50.00лева за всеки или общо 100.00лева, такса върху уважения иск по чл. 225, ал. 1 от КТ в размер на 224.38лева или общо държавни такси в размер на 324.38лева, както и сумата от 5.00лева за издаване на изпълнителен лист за събиране на посочените суми в полза на бюджета на съда.

Воден от изложеното и на основание чл. 235 и чл. 236 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, на основание чл. 357, ал. 1 от Кодекса на труда, Заповед № 228/25.10.2023г. на М.П.П. – Директор на СУ «Св. Климент Охридски» с. Камен, общ. Стражица, с която за нарушения на чл. 187, т. 1, т. 3 и т. 10 от КТ на основание чл. 188, т. 3 във вр. чл. 190, ал. 1, т. 3 от КТ на Л. Н. М., ЕГН: *****, с адрес: гр. В.Т., ул. ***** е било наложено дисциплинарно наказание „уволнение“, като неправилна и незаконосъобразна.

ПРИЗНАВА, на основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от Кодекса на труда, за **НЕЗАКОННО** уволнението на Л. Н. М., ЕГН: *****, с адрес: гр. В.Т., ул. ***** от длъжността „старши учител общообразователен предмет в гимназиален етап“ при СУ «Св. Климент Охридски» с. Камен , общ. Стражица, извършено със Заповед № 229/25.10.2023г. на М.П.П. – Директор на СУ «Св. Климент Охридски» с. Камен , общ. Стражица и **ОТМЕНЯ** Заповед № 229/25.10.2023г. на М.П.П. – Директор на СУ «Св. Климент Охридски» с. Камен , общ. Стражица, като неправилна и незаконосъобразна.

ВЪЗСТАНОВЯВА, на основание чл. 344, ал. 1, т. 2 от Кодекса на труда, Л. Н. М., ЕГН: *****, с адрес: гр. В.Т., ул. ***** на заеманата преди

уволнението длъжност „старши учител общообразователен учебен предмет в гимназиален етап“ в СУ «Св. Климент Охридски» с. Камен, общ. Стражица.

ОСЪЖДА, на основание чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 225, ал. 1 от Кодекса на труда, СУ «Св. Климент Охридски» с. Камен, общ. Стражица да заплати на Л. Н. М., ЕГН: *****, с адрес: гр. В.Т., ул. ***** сумата от общо 5609.55лева (пет хиляди шестстотин и девет лева и петдесет и пет стотинки) , по 1763.00лева месечно за три месеца и четири дни, представляваща обезщетение за времето, през което същата е останала без работа в резултат на уволнението, ведно със законна лихва от датата на предявяване на иска – 31.10.2023г. до окончателното заплащане на сумата.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, „СУ «Св. Климент Охридски» с. Камен , общ. Стражица да заплати на Л. Н. М., ЕГН: *****, с адрес: гр. В.Т., ул. ***** сумата от 780.00лева (седемстотин и осемдесет лева) представляваща разноски за водене на производството.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК, „СУ «Св. Климент Охридски» с. Камен , общ. Стражица да заплати на Районен съд гр. Горна Оряховица сумата от 324.38лева (триста двадесет и четири лева и тридесет и осем стотинки) представляваща държавна такса върху уважените иски и върху присъдената в полза на ищеца сума по иска по чл. 225, ал.1 от Кодекса на труда, както и сумата от 5.00лева (пет лева) в случай на служебно издаване на изпълнителен лист.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд гр. В.Т., в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Горна Оряховица: _____